

ת"פ 30048/11/13 - מדינת ישראל נגד שאדי ח'ורי, אמל עסאקלה

בית המשפט המחוזי בנצרת

05 אוקטובר 2014

ת"פ 30048-11-13 מדינת ישראל נ'

ח'ורי ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

הנאשמים

1. שאדי ח'ורי

2. אמל עסאקלה

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד סימונה בן חיים לוי

מטעם הנאשם 1: בעצמו וע"י עו"ד שמואל לוינשטיין

מטעם הנאשם 2: בעצמו וע"י עו"ד דנה שביט מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמים לפניי הורשעו, על-פי הודאתם בעובדות כתב-אישום מתוקן מיום 23.04.14 (להלן: "**כתב האישום**") בעבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיפים 428 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ואיומים, לפי סעיפים 192 ו-29 לחוק.

כתב-האישום

2. על-פי המפורט בכתב האישום, מרואן ח'ורי (להלן: "**המתלונן**"), הינו דודו של הנאשם 1.

לדעת הנאשם 1 המתלונן חב לו חוב כספי של 2,000 ₪ (להלן: "**החוב הנטען**").

עובר לתאריך 03.11.13 החליטו הנאשמים, בצוותא חדא וביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"), לאיים על המתלונן במטרה להניע אותו לשלם את החוב הנטען, כשכל אחד מהם עושה פעולות לשם קידום התכנית העבריינית המשותפת.

3. בתאריך 03.11.13, בשעות אחר הצהריים, התקשר הנאשם 1 אל המתלונן ואמר לו: "אתה חייב לי 2,000 ש"ח על עבודה שעשיתי לך", לאחר שהמתלונן הכחיש את קיומו של החוב איים הנאשם 1 על המתלונן באומרו: "אני אזיין את אמא שלך" וכן "אתה תשלם בכוח". מאוחר יותר באותו היום התקשר האחר למתלונן ואמר לו "אתה דוד של שאדי, בוא נסגור את זה בצורה טובה שלא יהיה בלגן" והכל במטרה להניע אותו לשלם את החוב הנטען. לאחר שהמתלונן השיב לאחר כי הוא לא ישלם לאף אחד בסחיטה, ולאחר שניתק את הטלפון, התקשר אליו האחר פעמים נוספות ואיים עליו כי אם לא ישלם את החוב הנטען יפגעו בו.

עוד באותו היום, בסמוך לשעה 19:30, הגיעו שני הנאשמים ברכב מסוג אאודי (להלן: "האאודי") בסמוך לביתו של הישאם ח'ורי, אחיו של המתלונן (להלן: "הישאם"). הנאשם 1 נכנס לביתו של הישאם וטען בפניו על קיומו של החוב הנטען. לאחר בירור שערך הישאם עם אמו ועם המתלונן, הוא חזר טלפונית אל הנאשם 1, בסמוך לשעה 21:00, ומסר כי המתלונן מתכחש לקיומו של החוב. בתגובה איים הנאשם 1 על הישאם באומרו: "אם לא אקבל את הכסף שלי אני אעשה בלגן", והכל במטרה להפחיד את הישאם ובאמצעותו את המתלונן.

באותו מועד, בסמוך לשעה 23:00, הגיעו שני הנאשמים, ברכב האאודי, לרחוב בו מתגורר המתלונן. לאחר שעשו סיבוב פרסה בקצה הרחוב, נסעו הנאשמים בחזרה במורד הרחוב, ובעת שחלפו ליד ביתו של המתלונן, הוציא מי מהנאשמים את ידו מהחלון וסימן עמה תנועה של ירי. במקביל גרמו הנאשמים, באמצעי כלשהו, לרעש רב והכל על מנת להפחיד את המתלונן (להלן: "האירוע"). מספר דקות לאחר האירוע, התקשר האחר אל המתלונן ואמר לו: "איך היה, בפעם הבאה הכדור יהיה בחזה שלך". לאחר מכן המשיך האחר להתקשר אל המתלונן ולאיים עליו כי ירצחו אותו וכן נאמר לו כי "זה היה מסר". בנוסף, זמן קצר אחרי האירוע, התקשר האחר אל הישאם ואמר לו: "איך היה, היה יפה" והכל במטרה להפחיד את הישאם ובאמצעותו את המתלונן.

4. בעקבות האירוע, התקשר המתלונן למשטרת ישראל, התלונן על האירוע ובעקבות התלונה נעצר הנאשם 1. לאחר מעצרו של הנאשם 1, בתאריך 04.11.13 בסמוך לשעה 16:30, התקשר האחר אל המתלונן ואיים עליו באומרו: "אתה ערבת משטרה, אנחנו נפגוש אותך ונסגור איתך חשבון ואת הכסף תשלם ואנחנו נרצח אותך".

באותו יום, בסמוך לשעה 17:40, התקשר הנאשם 2 לבנו של המתלונן, רני, ואמר לו: "אם אתה גבר, תצא החוצה" והכל במטרה להפחיד אותו ובאמצעותו את המתלונן.

מאוחר יותר באותו יום, בסמוך לשעה 22:54, התקשר האחר אל המתלונן ואיים עליו כי מכיוון מפעל הטחינה ניתן לפגוע בו ומשפחתו, לאחר שהמתלונן אמר כי הוא חושד שמדובר בנאשם 2 ניתק המתקשר את השיחה, אך בסמוך לשעה 23:00 התקשר שוב למתלונן ואיים עליו באומרו: "שתי מלים אני רוצה להגיד לך, אם שאדי לא יוצא, חבל יש לך אשה, ילדים ואנחנו נגיע אליהם".

עוד באותו יום, 04.11.13, בסמוך לשעה 23:02, שלח האחר מסרון להישאם ובו רשם: "רקמי ענדק אטסל קל ים טמני" (המספר שלי אצלך תתקשר כל יום תרגיע אותי), והכל במטרה להפחיד אותו ובאמצעותו את המתלונן.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה טוענת, כי הנאשמים פגעו במעשיהם בערך החברתי שמהותו זכותו של אדם לשמירה על רכושו ולשלמות נפשו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ציינו כי למעשים קדם תכנון, שעה שהנאשמים רקמו יחדיו תכנית עבריינית מתואמת; שהעבירות נעברו בצוותא ומתוך בצע כסף; וששלוות נפשו של המתלונן ושל בני משפחתו הופרה.

כן הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של הנאשמים, וטענה כי יש ליתן במקרה זה משקל לצורך בהרתעת הרבים, בשל אופי העבירות והעדר המוטיבציה בקרב נפגעים להתלונן, בשל פחדם מן המאיימים. לסיכום טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם את מעשיהם של הנאשמים נע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל, ושיש להטיל על הנאשמים עונש המתקרב לאמצע המתחם, בנוסף למאסר מותנה, קנס ופיצוי.

6. הנאשם 1, באמצעות סנגורו, ביקש לציין את התיקון שנעשה בכתב האישום, ואת העובדה שהעבירות בהן הורשע מרשו בסופו של יום הן בסמכות בית משפט השלום. כן טען, כי הרקע והמניע למעשים הוא חוב לא גדול שחב המתלונן לנאשם 1, ושאינן מדובר ב"סחיטה קלאסית", לדבריו, שהמניע לה הוא בצע כסף ורצון להתעשר. לפיכך, סבר כי מתחם הענישה עליו מצביעה המאשימה הוא מחמיר, ובמיוחד כאשר מדובר באירוע חד פעמי שמשך התרחשותו כיום אחד בלבד. בנסיבות אלה, טען, אין מקום לשיקולים של הרתעה.

עוד טען, כי למרשו אין קשר לשיחות הטלפון שקיבל המתלונן בזמן שנאשם 1 היה עצור; כי הוא הודה בעבירות לאחר שקוימה ישיבת הוכחות אחת, ושהוא הבין את הפסול והחומרה שבדברים. מעבר לכך, נטען כי האירוע גרם לקרע במשפחתם של נאשם 1 והמתלונן, ולכעס רב, והוא הפנה לדבריו של נפגע העבירה, ולפיהם הוא סלח לנאשמים וביקש מבית-המשפט להקל בעונשם.

באשר לנסיבותיו של נאשם 1, טען הסנגור כי מדובר בבחור צעיר שעברו אינו מכביד, ושניתן להסתפק בעונש מאסר אותו יישא נאשם 1 בדרך של עבודות שירות.

7. הנאשם 2, באמצעות סנגוריתו, טען כי חרף הפרעות הקשב והריכוז בהן הוא לוקה, הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו. כן טען, כי הוא הבין היחיד המסייע לאביו החולה ומסיעו לבתי החולים כשנדרש לכך; שהוא עוזר בפרנסת משפחתו; שהמעצר הותיר בו טראומה קשה והיווה עבורו הרתעה מספקת; ושאיורוסיו בוטלו עקב המעשים. כן נטען, כי עברו הפלילי אינו מכביד ואינו רלוונטי לאישום כאן, ושהוא הודה בעבירות מיד עם תיקון כתב האישום.

באשר למעורבותו בעבירות, נטען כי נאשם 2 "נגרר" אחרי נאשם 1 ונכנע ללחץ חברתי; כי חלקו במעשים הוא מינורי בהשוואה לחלקו של נאשם 1 ושל האחר; ושלפיכך, ובניגוד לעמדת המאשימה, יש לערוך אבחנה בינו לבין נאשם 1 בכל הקשור לגזירת העונש. לסיכום טענה, כי יש להשית על נאשם 2 עונש של מאסר מותנה והתחייבות כספית בלבד, ולכל היותר עונש מאסר קצר אותו יישא בעבודות שירות.

8. שני הנאשמים הביעו בבית המשפט צער על מעשיהם.

דין והכרעה

9. על התופעה הפסולה של סחיטה באמצעות אימים לפגיעה בגוף ובנפש, עמדו בתי המשפט לא פעם, בהדגישם

את הפגיעה בזכות הקניין ובשקט הנפשי של הנסחט. בע"פ 3988/09 זוהר נ' מדינת ישראל (11.02.10) נאמר בהקשר זה:

"הסחטנות היא תופעה מכוערת. יש בה לערער על אושיות הסדר הציבורי. הסוחט, בהתנהגותו, מודיע שהוא תומך בעשיית דין עצמי ובשלילת זכות הקניין של האחר תוך פגיעה באוטונומיה שלו. ליתר דיוק, הסוחט אינו עושה דין עצמי לאחר שיקול האינטרסים המנוגדים של הצדדים, אלא עוסק בעשיית חוק עצמי. רוצה לומר, הוא יוצר סדר חברתי חדש לפיו מגיע לו כסף משום שהוא אלים יותר מהנסחט. הבריון הוא השליט בשכונה...".

נסיבות ביצוע העבירות

10. במקרה דנן, מדובר בסחיטה שלא השיגה בסופו של יום את התוצאות המיוחלות, וזאת בשל תושייתו של המתלונן ופנייתו לגורמי האכיפה תחת כניעה לדרישת הנאשמים. מסיבה זו הורשעו הנאשמים בעבירה סחיטה לפי הרישא של סעיף 428, שהעונש הקבוע לצידה הוא 7 שנות מאסר, וזאת בשונה מעבירת סחיטה שהשיגה את מטרתה, כמפורט בסיפא של הסעיף, שהעונש הקבוע לצידה הוא 9 שנות מאסר.

עוד יש להידרש לכך שהאיומים אותם הפנו הנאשמים כלפי המתלונן היו מילוליים בעיקרם, ושלא הופגנה אלימות פיזית. יחד עם זאת, תוכנם של האיומים היה חמור ואכזרי, וכוון לפגיעה בחייו של המתלונן, כך שיש מקום לשקול זאת לחומרה. לצד זאת, יש להידרש לנזק שצפוי היה להיגרם למתלונן אלמלא התערבותה של המשטרה, וזאת בין אם היה בוחר להיכנע בסופו של יום לדרישות הנאשמים, ובוחר לשלם להם את הסכום שדרשו, לגביו יש לציין כי אינו גדול; ובין אם היה עומד בסירובו ונוטל על עצמו את הסיכון כי הנאשמים יממשו את איומיהם כלפיו.

11. חומרה נוספת יש לראות בכך שהמעשים בוצעו בצוותא ותוך תכנון מוקדם, כשכתב האישום מפרט, כי כל פעולותיהם של הנאשמים ושל האחר בוצעו כחלק מתכנית עבריינית אותה רקמו יחדיו.

12. נתתי דעתי לטענות בדבר חלקם השונה של הנאשמים בביצוע המעשים, ובפרט לנטען על-ידי נאשם 2, כי חלקו בעבירות היה מינורי. נכון הוא, כי ככל שמדובר בביצוע צוותא יש מקום לראות את השותפים כאחראים למכלול המעשים, בין שבוצעו על ידם ובין שבוצעו על ידי השותפים. יחד עם זאת, אף כי האחריות לביצוע העבירות מוטלת על כלל השותפים, כך שכולם יורשעו בביצוע, אין בכך למנוע את האבחנה הנדרשת בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, כך שכל נאשם יענש על פי חלקו באירוע, כאמור בסעיף 40ט(א)(2) לחוק.

במקרה דנן, קיים הבדל מסוים בין הנאשמים, שעה שמרבית האיומים המילוליים הושמעו על ידי נאשם 1 והאחר, ואילו נאשם 2 הסתפק באמירה "אם אתה גבר, תצא החוצה". מעבר לכך, הנאשם 2 השתתף בנסיעת האיומים ליד ביתו של המתלונן, כשלגביה לא ניתן לאבחן בין חלקו של כל אחד מן הנאשמים.

אין בידי להתייחס לטענה לפיה נאשם 2 "נגרר" במעשיו אחרי נאשם 1, באשר מדובר בטענה בלתי מבוססת, שאינה נתמכת בראיות ושאינה לה כל ביסוס בכתב האישום.

מדיניות הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם

13. בפסיקת בתי משפט השלום, בהם דנים על-פי רוב בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ניתן למצוא קשת רחבה של ענישה, ובה גם עונשים של מספר חודשי מאסר בלבד, ולעיתים אף זאת בדרך של עבודות שירות.
14. בע"פ 7083/12 **מדינת ישראל נ' פטריק כהן** (02.12.13) הוחמר עונשו של אדם שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים, על-פי סייפת הסעיף, ונקבע ל-24 חודשי מאסר בפועל תחת שלושה עשר וחצי שגזר עליו בית המשפט במחוזי. באותו מקרה דובר בנטילת סכומים של 2,500 ש"ח ו-900 ₪, וזאת באיומי אקדח ובתואנה "טפשית" שטיבה לא הובהר בפסק הדין.
15. בת"פ (שלום י-ם) 21767-12-13 **מדינת ישראל נ' אליהו נעים** (01.06.14) נגזר על נאשם שהורשע בעבירות של סחיטה באיומים (רישא), תקיפה ואיומים, עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. הנאשם שם איים על אחר כי יפגע בו אם לא יעביר לו חלק מעסקי חברה שבבעלותו, איים עליו, הכה בו באגרופיו, בעט בו ונגח בפניו, בנוכחות ילדו של המתלונן. בנוסף, הוביל הנאשם את הנפגע למקום צדדי, שם חנק אותו ואיים עליו שוב כי יפגע בו אם לא יעביר לו חלק מרווחיו בחברה.
16. בת"פ (שלום רחובות) 386-09-13 **מדינת ישראל נ' מרק מושאילוב** (09.02.14), הורשע הנאשם בעבירות של סחיטה באיומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין מעשיו. באותו מקרה, לאחר שהנאשם הלווה כסף למתלוננת ובנה, ומשאיחרו בתשלום החוב לאחר הודעת הבן כי אין בכוונתו להמשיך ולשלם, איים הנאשם על הבן ועל האם, יחד עם נאשמת נוספת. זאת באופן בוטה וממשי במספר הזדמנויות שונות ואף באמצעות אנשים שונים. הנאשם אף הגיע באחת מן ההזדמנויות לביתם של הלווים, היכה את בתה של המתלוננת ובעט ברגליה, לאחר מכן אף אחז בפניה של המתלוננת והפילה על הקרקע.
17. סקירה זו מלמדת, כי במקרים חמורים פי כמה, בהם הופגנה אלימות פיזית, הוטלו עונשים המצויים אף מתחת לרף התחתון של המתחם לו טוענת המאשימה, קרי - פחותים משנת מאסר. גזרי דין אלה אמנם לא ניתנו בהתאם לתוואי הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, ורובם ככולם ניתנו במסגרת הסדרי טיעון ולאחר הודאת הנאשמים. יחד עם זאת, מאחר ואין בהם נימוקי שיקום מהם ניתן להסיק כי מדובר בעונשים יוצאי דופן החורגים משיקולים של הלימה, אין אלא לראות בהם ביטוי למגמה כללית שעל פיה ניתן להתוות את מתחם הענישה בעבירות "קלות" יותר על-פי טיבן, ושאינן כוללות נקיטה באלימות פיזית.
18. לסיכום נקודה זו, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם את נסיבות המקרה דנן, כשלא מדובר באירוע מתמשך, לא ננקטה אלימות פיזית ומטרת הסחיטה לא התממשה, **נע בין 6 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל, בכל הנוגע לנאשם 1; ובין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בלבד, בכל הנוגע לחלקו של נאשם 2.**

נסיבות העושים

19. הנאשמים לא הביאו ראיות לגבי נסיבות חייהם, למעט לגבי גילם ועברם הפלילי.

לציין, כי לחובת הנאשם 1 עומדת הרשעה בעבירה של קבלת דבר במרמה; הונאה בכרטיס חיוב; וגניבת כרטיס חיוב, שלטעמי יש לה רלוונטיות גם לגבי מעשיו כאן, וזאת ודאי שעה שלא הובאה כל הוכחה שהמתלונן אכן חב לו את הסכום אותו דרש באיומים. לגבי נאשם 2, לחובתו הרשעה יחידה בעבירה של העדר מן השירות, בגינה הטיל עליו בית-הדין הצבאי של מחוז מרכז 44 ימי מאסר.

20. לא ראיתי להתייחס לטענות לפיהם נאשם 2 סובל מהפרעות קשב וריכוז, או שאביו תלוי בו על מנת להתנייד, מאחר והן נטענו בעלמא ללא שהובאה כל ראיה לאמיתותן.

באשר להודאתם של הנאשמים, יש מקום להתחשבות מסוימת, תוך הסתייגות נוכח השלב בה ניתנה, לאחר שהחל שלב ההוכחות בתיק.

כן נתתי דעתי לעובדה, כי מדובר במסכת אירועים שבמרכזה בני משפחה אחת, ושהמתלונן, דודו של נאשם 1, סלח לנאשמים על מעשיהם. לפיכך, ועל מנת לאפשר לבני המשפחה לשוב ליחסים תקינים, ראיתי לנכון להעמיד את עונשם של הנאשמים על הרף הנמוך.

סוף דבר

21. אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

- א. שישה (6) חודשי מאסר בפועל אותם יישא בדרך של עבודות שירות על-פי המפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 05.10.14. עבודות השירות יחולו מיום 20.11.14 כמפורט בחוות הדעת.
- ב. עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור בפרק זמן זה עבירת רכוש או אלימות, לרבות עבירת איומים, שירשע בגינה.
- ג. אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס כספי בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולמו ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.15.
- ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד לטובת המתלונן לקופת בית המשפט ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 1.2.15, עפ"י פרטים אשר ימסרו ע"י ב"כ המאשימה.

נאשם 2 -

- א. ארבעה (4) חודשי מאסר בפועל אותם יישא בדרך של עבודות שירות על-פי המפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 05.10.14. עבודות השירות יחולו כמפורט בחוות דעת הממונה החל מיום 20.11.14 בכתובת המפורטת.
- ב. שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור בפרק זמן זה עבירת רכוש או אלימות,

עמוד 6

לרבות עבירת איומים, שירשע בגינה.

ג. אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס כספי בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 1.2.15.

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד לטובת המתלונן לקופת בית המשפט ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 1.2.15, עפ"י פרטים אשר יימסרו ע"י ב"כ המאשימה.

במידה ומי מהנאשמים יפקיד ערבון כספי כלשהו בקופת בית המשפט במסגרת הליך זה, סכומים אלו ינוכו לזכות הקנסות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

**ניתן והודע היום י"א תשרי תשע"ה,
05/10/2014 במעמד הנוכחים.
תאופיק כתילי, סגן נשיא**

הוקלד על ידי צליל טולדנו